

3. Chorvatsko 2004 – Střední cesta, loď SILVA

Zalíbilo se nám cestování s Geotourem Zdeňka Kukala a tak jsme si opět rezervovali plavbu na lodi SILVA na začátku září 2004. Syn Karel s rodinou odjížděli ve stejný termín na dovolenou do Chorvatska, tak jsme řešili společnou cestu už ve čtvrtek 2. září auty přes Bratislavu a Maďarsko (ještě bez dálnice) do chorvatského Primoštenu, kde měli pobyt u moře v pevně zabudovaném karavanu. S maminou (musíme už rozlišovat vnoučka Káju a Káju, moji manželku) jsme zůstali s nimi do druhého dne, užili jsme si sluníčka a moře spolu s Kájou a Karlem na skalnatém pobřeží s oblázkovými plážemi a hlavně při docela velkých vlnách. Později se snažil Karel vytvořit na grilu k večeři grilované maso, až na problémy s větrem se to podařilo. Společně jsme poseděli a pak zalehli – mamina v autě, já ve spacáku „pod širákem“. Ráno byla mamina nevyspalá, protože ji rušily cikády.

Dopoledne jsme vyrazili do přístavu Baška Voda. Po cestě jsem koupil mamince k snídani fíky, které si dala s chlebem obloženým sýrem. Ta kombinace jí chutnala. Po cestě má dobrou náladu a zpívá mi s dechovkou spuštěnou z céděčka. V přístavu poblíž naší lodi (ještě se uklízí po předchozím turnusu) vyložíme zavazadla a já odjíždím zaparkovat auto u jedné vily (zajistila cestovka). Stihneme ještě koupání v moři a oběd v zahradní restauraci u pláže. Odpoledne jsme se už nalodili na naši loď SILVA. Je 21 m dlouhá, 6,5 m široká, vyšší ze dvou stěžňů má 17,5 m. Má dvě vrchní paluby a podpalubí. Salon, sprchy a WC jsou na hlavní palubě. Loď je vybavena pro pobyt 26-ti osob. Posádku tvoří kapitán, kuchař, plavčík-strojník a plavčík-stevard. Salon je na horní palubě, společné sprchy a WC pro kajuty třídy B jsou na hlavní palubě. Kajutu č.1 třídy A na hlavní palubě s vlastní sprchou a WC jsme si objednali předem, kajuty třídy B (jen 2lůžkové – bez oken) jsou v podpalubí.

Ubytovali jsme se v naší luxusní kajutě, loď je proti loňsku celá nově opravená a s novou posádkou. Kromě cyklistů je nás jen 6 ostatních turistů, než se v týdnu připojí někteří odpadlíci, co neutáhnou celý týdenní cykloturistický program. Vypluli jsme z mateřského přístavu po druhé hodině a po několika hodinách jsme přistáli na ostrově Brač v přístavu Pučišća. Městečko je známé kamenolomem a kamenosochařskou školou. Součástí je výstavní síň na nábřeží, kterou jsme s maminou navštívili. Koupila si tady kamenné srdíčko. Kapitán nám ohlásil blížící se Bóru, vítr od pevniny na volné moře. Předpověď ohlašovaly i kostelní zvony. K večeři na uvítanou byla ryba, jak jinak. Já jsem se moc nenajedl, večer stejně nemusím, ale mamina se nacpala i s mojí porcí. Večer jsme usnuli brzy, přeci jenom po náročné cestě a náhradním spaní jsme byli unavení. Ráno jsme vstávali těsně před podáváním snídaně.

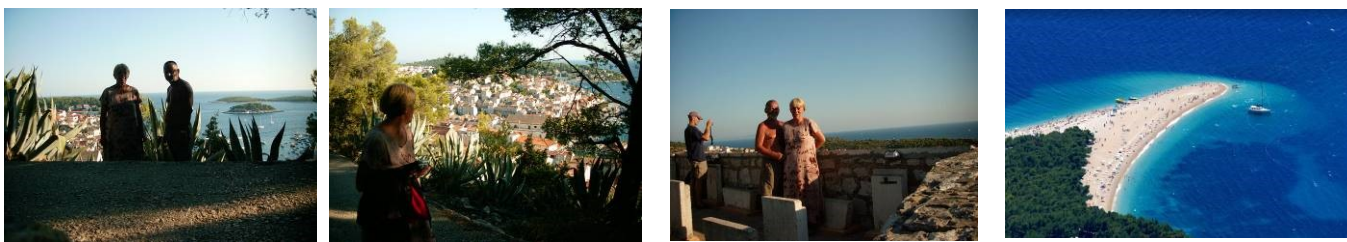
Dopoledne jsme přeplovali kolem Brače, kde jsme zanechali cyklisty, úžinou na ostrov Vis, kde loď zakotvila v zátoce Stiniva. Nádherné místo pro koupání na pláži a šnorchlování u skalnatých břehů. K večeru jsme odpluli zpět na Brač do přístavu Milna, aby se nalodili kolaři. Ještě před večeří jsme se prošli po městečku, obešli jsme celý přístav a pak už jsme se usadili k jídlu na lodi. Plněná paprika s bramborovou kaší, to jsem si dal i já, mamina navrch papriky, okurky a zmrzlinu. Pak tedy v noci nemohla spát a pozorovala noční pobřeží a přístav. Už v půl sedmé zase vyrazila do městečka, kde se otevíraly krámky. Východ slunce nezastihla, protože jsme byli na odvrácené straně ostrova.

V pondělí 6.9. jsme po snídani odpluli do zátoky Blaca, zatímco cyklisté si dali svoji túru na ostrově Brač. V zátoce předvedli plavčíci svoje umění, když přeplavali ke břehu s uvázaným lanem na těle, na břehu loď uvázali a plavali zpátky na loď. Pak nás několik zbylých přepravili loďkou na břeh u pláže. Vyrazili jsme ke klášteru Blaca, což bylo asi 3km do kopce. Samotný klášter byl uzavřený, ale v tom prostředí překrásná stavba s výhledem na zátoku a moře. Po malém pikniku z vlastních zásob jsme sešli dolů do zátoky. Spolu s jednou dívčinou jsem přeplaval k naší lodi, ostatní se nechali převést loďkou. Poobědvali jsme (párek s cuketou, asi je jasné, kdo z nás co snědl), k tomu pivo a navrch kávu. Trochu jsme si oddechli, ale pak celé odpoledne jsme se koupali a šnorchlovali u skalnatých břehů zálivu.

Loď plula odpoledne kolem nejkrásnější pláže Zlatni Rat do přístavu Bol, kde na nás už čekali unavení kolaři. S maminou jsme vyrazili do městečka. Dělal mi průvodce, protože tu byla už dříve na dovolené. Posezení v krásné klášterní zahradě jsme si užili. V chlázku a nádherném prostředí jsme si dali malé občerstvení, protože tady byla i zahradní restaurace. Po večeri vyrazila mamina do městečka sama za svými vzpomínkami. Nakonec jsem ji objevil v zahradní restauraci v přístavu. Poseděli jsme spolu a mamina mi vyprávěla svoje zážitky z tohoto místa. Po snídani jsme ještě stihli zajít pobřežní alejí, kde bylo plno krámků, až na pláž Zlatni Rat. Po návratu jsme odpluli na ostrov Hvar do Starého Gradu.

A zase ty vzpomínky na dřívější návštěvu tohoto místa. Procházka po městečku se nám líbila, ale měli jsme v plánu odplutí na Pakleni otoci (Pekelné ostrovy). Zátoka Sveti Klement byla opět nádherná. Oběd na lodi - polévka, řízek, pivo. Při šnorchlování u skalnatých břehů jsme pozorovali hejna ryb a spoustu podmořských rostlinek. Tam si mamina rozbila koleno, kromě boule na hlavě z naší kajuty. K tomu ještě zkoušela šipku z lodi, ale skok spíše připomínal placáka, takže měla pak červené břicho, jako když si ho spálí na sluníčku.

Po ránu jsme ještě před snídaní přepluli na ostrov Vis. Loď zakotvila v zátoce městečka Vis k molu České vily, tedy již zchátralé a opuštěné. Po snídani jsme vyrazili na obhlídku městečka – hřbitovy, kostely, zříceniny a kříže, to je oblast zájmu maminy, já jsem spíše jen doprovod a fotograf. Vrátili jsme se na oběd na naši loď, kde nám Zdeněk oznámil, že musíme kotvit na stejném místě kvůli špatné předpovědi počasí (opět vítr) až do druhého dne. Mamina po obědě vyšla sama na procházku kolem skalnatého pobřeží. Trochu jsem váhal, ale nakonec jsem vyrazil za ní. Prázdná zátoka a příjemně strávené chvíle... Večer přišel Zdeněk opět se svojí příruční lékárníčkou a rozdával preventivně Kinedryl.

Ráno ve čtvrtek 9.9. nám Zdeněk oznámil, že musíme vyčkat zmírnění větru a velkých mořských vln stále na stejném místě. Odpoledne si mamina ještě užila městečko a nakupování, já jsem odpočíval a dokud jsem nespatriil hemžení velkých medúz, tak jsem i plaval v moři. Vítr zmírnil, moře se uklidnilo, takže jsme vypluli se vykoupat do zátoky Gradina. Odtud jsme před večerem dopluli do přístavu Vela Luka na ostrově Korčula. Procházka kolem pobřeží se protáhla neočekávanou zacházkou, mamina chtěla obejít celý ostrov.

Dopoledne jsme vypluli po snídani do zátoky Samograd. Poobědvali jsme – zase ryba s květákem a já na dietě. Opět jsme se celé odpoledne máchali v moři a mnozí šnorchlovali kolem skal. Mamina poctivě sbírala oblázky pro svoje reflexní masáže. K večeru odplouváme úžinou mezi Korčulou a Pelječacem na plachtách až do přístavu Korčula. Krásný zážitek z plachtění. Opět jsme si užili výlet do města a okolí, jako v loňském roce. Protože jsem zase viděl nakládat už v přístavu Vela Luka čerstvé ryby, závěrečná večere se bez nich neobešla, grilovaná ryba. Mamina si pochutnala, já naopak preventivně něco snědl už ve městě. Od Zdeňka jsme dostali trička, čepice a mikiny s logem cestovky, jako štamgastům, stálým příznivcům Geotouru.

Tradičně ještě před rozedněním jsme vyplouvali zpět do našeho domovského přístavu Baška Voda. Já spal zase až do snídaně, mamina objímala stožár na horní palubě, pozorovala východ slunce a v dále vyhlížela pevninu. Před přistáním jsme zabalili, uklidili kajutu a připravili se tak na vyloďení.

V přístavu jsem došel na parkoviště pro naše auto a u lodě jsme naložili zavazadla. Až doma jsme však zjistili, že nám na lodi zůstal pytel se špinavým prádlem, což jsme později řešili se Zdeňkem, už doma. Než jsme vyjeli k domovu, ještě jsme si udělali nostalgickou vyjížďku z Podgory na Sv. Ilijí, kde jsme byli pěšky v roce 2002. Jen jsme si potvrdili, jaký kopec jsme vlastně vyšli, i autem to bylo náročné.

Návrat po stejné trase, jako jsme jeli do Chorvatska. Dojeli jsme domů v nočních hodinách ze soboty na neděli. Už po příjezdu jsme plánovali další trasu, chtěli jsme si vyzkoušet tzv. Objevitelskou cestu, což je trasa bez plavebního plánu, po známých i neznámých místech a ostrovech dle výběru průvodce. To ale už nám nevyšlo, protože jsme se rozhodli pro plavbu na francouzském kanálu hausbótem, který budeme sami ovládat. Změna je život, možná někdy příště. Snad jen ještě ukázka z deníčku, který sepisovala mamina.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 10.3.2021

